

Sygn. akt I C 548/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Edyta Wojciechowska

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2015 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w Ł.

przeciwko (...) w C.

o zapłatę 18087,72 zł

I zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w Ł. kwotę 16530,74 zł (szesnaście tysięcy pięćset trzydzieści złotych siedemdziesiąt cztery grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 25 lutego 2015 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie umarza postępowanie;

III zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w Ł. kwotę 3322,00 zł (trzy tysiące trzysta dwadzieścia dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 2417,00 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 548/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w Ł. pozwem z dnia 20 lutego 2015 r. (data stempla pocztowego) wnosił o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) w C. kwoty 18087,72 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Sprawa ta została zarejestrowana pod sygn. akt I Nc 303/15.

W dniu 24 marca 2015 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Ciechanowie wydał w sprawie I Nc 303/15 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił powództwo w całości.

Pozwany (...) w C. złożył w ustawowym terminie sprzeciw od w/w nakazu zapłaty. Wnosił o oddalenie powództwa lub o rozłożenie należności na 6 miesięcznych rat, a nadto postulował zawarcie ugody oraz zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu.

Pismem procesowym z dnia 20 maja 2015 r. pozwany poinformował, iż dokonał częściowej spłaty zadłużenia w wysokości 1.576,80 zł.

Odnosząc się do sprzeciwu od nakazu zapłaty i w/w pisma procesowego powód cofnął pozew w zakresie kwoty wpłaconej przez pozwanego, która została przez niego zarachowana na poczet odsetek ustawowych od dochodzonej

pozwem należności w wysokości 18087,72 zł liczonych za okres od dnia 20 lutego 2015 r. do dnia 24 lutego 2015 r. w wysokości 19,82 zł oraz kwotę 1556,98 zł na poczet kwoty dochodzonej pozwem, wnosząc o umorzenie postępowania w tym zakresie. W pozostałym zakresie powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, wnosząc o zasądzenie kwoty 16530,74 zł wraz z odsetkami ustawnymi od dnia 25 lutego 2015 r. do dnia zapłaty. Jednocześnie nie wyraził zgody na zawarcie ugody.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w W. i (...)w C. łączyła umowa sprzedaży artykułów i sprzętu medycznego (bezsporne).

Z tytułu sprzedaży powód obciążył pozwanego fakturami VAT w łącznej kwocie 17730,47 zł:

- nr (...) z dnia 8 września 2014 r. (skorygowanej fakturami VAT nr (...) z dnia 2 października 2014 r. i nr (...) z dnia 30 września 2014 r.) na kwotę 1516,32 zł (termin wymagalności 8 października 2014 r.);
- nr (...) z dnia 11 września 2014 r. na kwotę 60,48 zł (termin wymagalności 11 października 2014 r.);
- nr (...) z dnia 12 września 2014 r. na kwotę 544,32 zł (termin wymagalności 12 października 2014 r.);
- nr (...) z dnia 12 września 2014 r. na kwotę 855,36 zł (termin wymagalności 12 października 2014 r.);
- nr (...) z dnia 26 września 2014 r. na kwotę 1101,17 zł (termin wymagalności 26 października 2014 r.);
- nr (...) z dnia 7 października 2014 r. na kwotę 858,60 zł (termin wymagalności 6 listopada 2014 r.);
- nr (...) z dnia 17 października 2014 r. na kwotę 2482,70 zł (termin wymagalności 16 listopada 2014 r.);
- nr (...) z dnia 31 października 2014 r. na kwotę 427,68 zł (termin wymagalności 30 listopada 2014 r.);
- nr (...) z dnia 6 listopada 2014 r. na kwotę 1791,94 zł (termin wymagalności 6 grudnia 2014 r.);
- nr (...) z dnia 21 listopada 2014 r. na kwotę 1687,28 zł (termin wymagalności 21 grudnia 2014 r.);
- nr (...) z dnia 26 listopada 2014 r. na kwotę 427,68 zł (termin wymagalności 26 grudnia 2014 r.);
- nr (...) z dnia 26 listopada 2014 r. na kwotę 858,60 zł (termin wymagalności 26 grudnia 2014 r.);
- nr (...) z dnia 10 grudnia 2014 r. na kwotę 858,60 zł (termin wymagalności 9 stycznia 2015 r.);
- nr (...) z dnia 11 grudnia 2014 r. na kwotę 2411,64 zł (termin wymagalności 10 stycznia 2015 r.);
- nr (...) z dnia 19 grudnia 2014 r. na kwotę 129,17 zł (termin wymagalności 18 stycznia 2015 r.);
- nr (...) z dnia 5 stycznia 2015 r. na kwotę 1718,93 zł (termin wymagalności 4 lutego 2015 r.) (faktury, w tym faktury korygujące k. 17 - 43).

Szpital nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości towaru oraz formy i sposobu zapłaty. Wezwany pismem z dnia 10 lutego 2015 r. do dobrowolnej zapłaty, nie negując zasadności roszczenia, do chwili wniesienia pozwu nie zapłacił należności (wezwanie do zapłaty wraz z monitem i potwierdzeniem nadania k. 46 – 48 verte).

(...)w C. nie uregulował należności. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w W. skapitalizował odsetki od należności głównej w kwocie 17730,47 zł według stanu na dzień 19 lutego 2015 r. i naliczył z tego tytułu kwotę 357,25 zł (wyliczenia salda należności k. 4).

Szpital po wytoczeniu powództwa, w dniu 25 lutego 2015 r., uiścił część należności w wysokości 1576,80 zł (potwierdzenie przelewu k. 63).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie jest bezsporny. Roszczenie zostało oparte na dokumentach w postaci faktur VAT. Pozwany nie kwestionował tego, iż powód w ramach umowy sprzedawał mu towar, jak również też tego, że za niego nie zapłacił. Wskazał jedynie, iż po wytoczeniu powództwa uiścił część należności w kwocie 1576,80 zł. Wobec tego stanu rzeczy powód cofnął pozew w zakresie należności dochodzonej pozwem o kwotę 1556,98 zł oraz o kwotę odsetek ustawowych liczonych od należności dochodzonej pozwem od dnia wytoczenia powództwa, tj. 20 lutego 2015 r. do dnia 24 lutego 2015 r. w wysokości 19,82 zł.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Bezspornym jest w niniejszej sprawie, że strony łączyła umowa sprzedaży artykułów i sprzętu medycznego. Stosownie do art. 535 kc Przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

W niniejszej sprawie po stronie powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w W. ciążył obowiązek wydania i przeniesienia na rzecz kupującego własności rzeczy, natomiast pozwany (...) w C. był zobowiązany do odebrania rzeczy i do zapłacenia ceny. Sprzedawca spełnił zobowiązanie, zaś kupujący odebrał rzeczy, ale nie zapłacił ceny.

Dopiero w toku niniejszego postępowania w dniu 25 lutego 2015 r. pozwany dokonał wpłaty na poczet dochodzonej należności w wysokości 1576,80 zł.

Wobec częściowej zapłaty przez pozwanego Szpital, powód w toku postępowania cofnął pozew w zakresie należności dochodzonej pozwem o kwotę 1556,98 zł oraz o kwotę odsetek ustawowych liczonych od należności dochodzonej pozwem od dnia wytoczenia powództwa, tj. 20 lutego 2015 r. do dnia 24 lutego 2015 r. w wysokości 19,82 zł.

Treść art. 203 § 1 kpc wskazuje, iż pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Natomiast § 4 tego artykułu stanowi, iż Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa. Stwierdzając, że z okoliczności sprawy nie wynika, by cofnięcie pozwu było sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzało do obejścia prawa, jak również nie wymagało zgody strony pozwanej, należało uznać, iż powód skutecznie cofnął pozew w w/w zakresie i na podstawie art. 355 kpc w zw. z art. 203 kpc należało umorzyć postępowanie w tej części, o czym orzeczono w pkt II wyroku.

Zgodnie zaś z art. 481 § 1 kc, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. W świetle § 2 w/w przepisu, Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże, gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Natomiast zgodnie z art. 359 § 1 kc, odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu.

W niniejszej sprawie termin zapłaty należności upływał w terminach określonych w fakturach VAT. Skoro pozwany nie uiścił należności w terminie płatności, od dnia następnego należą się wierzycielowi odsetki ustawowe - zgodnie z art. 359 § 2 kc w zw. z art. 481 § 1 kc.

Stosownie do art. 482 § 1 kc Od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

W niniejszej sprawie zgodnie z uprawnieniami wynikającymi z treści powyższych artykułów, powód skapitalizował odsetki ustawowe wyliczone od dnia wymagalności faktur do dnia 19 lutego 2015 r. i wniósł o ich zasądzenie łącznie z należnością główną od chwili wtoczenia powództwa, tj. od dnia 20 lutego 2015 r. Natomiast z uwagi na uiszczenie przez pozwanego w trakcie procesu części zadłużenia cofnął pozew w wyżej opisanym zakresie, zaś podtrzymał w zakresie kwoty 16530,74 zł (18087,72 zł – 1556,98 zł = 16530,74 zł) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 25 lutego 2015 r. do dnia zapłaty.

Uwzględniając powyższe należało zasądzić pozostałą żadaną przez powoda kwotę o czym Sąd orzekł w pkt I wyroku.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego szpitala o rozłożenia świadczenia na raty. Stosownie do art. 320 kpc, w szczególności uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. W niniejszej sprawie pozwany ograniczył się jedynie do złożenia wniosku o rozłożenie świadczenia na raty w sprzeczności od nakazu zapłaty, uzasadniając go ogólnikowo bardzo trudną sytuacją finansową, na dowód czego przedłożył odpis bilansu za 2014 i część 2015 roku (stan na 31 marca 2015 r.), sprawozdanie z ilości udzielonych porad i osób hospitalizowanych w 2014 r. oraz rachunek zysków i strat. Pozwany wniósł o rozłożenie zadłużenia na raty, ale biorąc pod uwagę to, iż należność nie jest stosunkowo wysoka, zaś pozwany do czasu wytoczenia powództwa nie podjął żadnych rokowań z powodem w tym zakresie, to trudno uwierzyć w dobrą wolę pozwanego, iż uiszcza zobowiązanie po rozłożeniu na raty. W ocenie Sądu pozwany nie wykazał, iż sytuacja pozwanego jest tak szczególna, aby uzasadniała rozłożenie świadczenia na raty. Wskazać należy, że według stanowiska doktryny odmowa rozłożenia świadczenia na raty albo wyznaczenia terminu do spełnienia świadczenia nie wymaga odrębnego orzeczenia w sentencji wyroku, lecz powinna być umotywowana w uzasadnieniu (K. Piasecki (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., t. 1, red. K. Piasecki, s. 1504).

Orzekając o kosztach procesu, Sąd kierował się zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania określoną w art. 98 kpc, mając na uwadze, iż pozew został cofnięty tylko w nieznacznej części, o czym orzekł w pkt III wyroku. Sąd miał na uwadze, że zgodnie z postanowieniem z dnia 20 sierpnia 1979 r. w sprawie I CZ 92/79 Sąd Najwyższy wskazał, że pozwany, który płaci dochodzoną należność po wniesieniu pozwu, chociaż przed otrzymaniem jego odpisu, z punktu widzenia przepisów k.p.c. o kosztach procesu uważany jest za przegrywającego sprawę i w konsekwencji zobowiązany jest zwrócić powodowi poniesione koszty (art. 98 § 1 kpc). Na koszty złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 905,00 zł oraz koszty zastępstwa procesowego, z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, w kwocie 2417,00 zł. Koszty zastępstwa procesowego zostały ustalone stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.